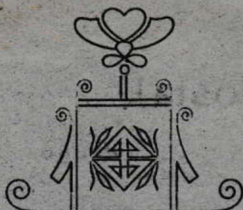
Broj istisaka iznosi 11.000

Naša Gospa Lurdska

Br. 8.

Mjesečno ilustrirano glasilo
Majke Božje Lurdske.

„Po Mariji k Isusu!"

Dozvolom crkvenoga i redovničkoga starješinstva.
Odgovorni urednik:
O. Bernardin Škrivanić, Provinc.

Cijena za čitavu godinu 1 kruna.

Rukopise i pretplatu treba slati
Ocu Bernardinu, Provincijalu kapucinâ.
RIJEKA.

Kat. tiskovno društvo. Rijeka.

Za Mariju nikad dosta!

„Naša Gospa Lurdska“ stupila je 7. brojem u **drugo** polugodište svoga života. Budući da nam prostor lista nije dopustio, da se na taj za nas velevažni dogogjaj obazremo posebice u 7. broju, činimo to sada.

Pô godine života — to je doista malo za **odrasla čovjeka,** áli je to mnogo za **novorogjeno čedance.**

Ne spominjemo napor i trud, koji je Uredništvo moralo podnijeti, e da Gospin listić zauzme dolično mjesto med dosadanjim našim listovima, nego ćemo se radije obazrijeti na trud, napor i žrtve, koje su dosada kroz ovo kratko vrijeme morali doprinijeti naši revni povjerenici.

Koliko samo muke pri naručivanju, pri reklamiranju, pri dijeljenju!... Ali uza sve to njihova ljubav nije ohladnjela, njihov se žar nije umanjio, njihova odlučnost nije smalaksala, kod nekojih se dapače ljubav i žar i volja podvostručila, i to sve uz lozinku: **Za Mariju nikada dosta!**

O junački i svjesni povjerenici, neka Vam moćna Gospa Lurdska stostruko naknadi Vaše nastojanje! Neka — ponovno to velimo — najobilnije blagoslovi Vašu obitelj, Vašu djecu.... neka takodjer blagoslovi našu domovinu, u kojoj toli plemenite duše svoj život sprovode.... Od srca hvala svim onim **deset hiljada i 5 stotina** poznatih i nepoznatih pretplatnika, koji nas svojom pretplatom podupiru, e da možemo širiti slavu Marijinu i boj biti za Kristova načela....

Osim ovih naših nikad dosta nenahvaljenih povjerenika uvelike su nas zadužili oni, koji su nam izvoljeli **odgovoriti** na četiri pitanja, koja smo postavili u 6. br.

Nemoguće nam je objelodaniti svih tih listova, u kojima se bez iznimke zrcali ljubav za dragu Gospu, ljubav za siromašnu našu braću, koja su se otugjila vjeri Kristovoj, koja je ujedno bila vjera naših otaca, i potpuno **suglasje** sa Uredništvom. Navest ćemo kratkoće radi samo slijedeće, premda ćemo **uvažiti** i što **prije u djelo privesti** savjete sviju.

1.) Prijatelj **A. Mauhar** iz Osilnice (Hrv.), koji je oćutio pomoć od Gospe Lurdske služeći se Njenom svetom vodom iz Lurda, piše nam:

I.) „N. G. L.“ se meni veoma dopada, zanimaju me **svi** njeni članci, nu osobito Povijest Prikazanja[1]) te opis ozdravljenih osoba, kao što n. pr. Oca Salvatora.

[1]) Doista se nešto vanredna krije u Povijesti Prikazanja, jer nijesmo nikada našli osobu, koja bi ostala hladna, dok ju je čitala. Moramo i sami priznati, da nas skoro svaki put obliju suze, dok čitamo ili pišemo što o Prikazanjima, tako su ona uzvišena u svojoj jednostavnosti. Neka se n. pr. javi jedan, koga suze nijesu oblie, dok je čitao našu knjigu „LURD“.

Savremeno oružje.

Da se čovjek uzmogne uspješno boriti, potrebito je, da bar ima isto oružje kao i njegov neprijatelj, dosljedno branioci Isusovih načela — a kao tako treba da se u svakoj zgodi pokaže pojedini katolik — ne smije nikada da zaboravi na najpotrebitije savremeno oružje: *štampu.*

Neprijatelji svete Crkve to i te kako dobro znaju, za to svim svojim silama nastoje, da u svaku pa i najsiromašniju potleušicu, *kamo bi se ti tobožnji »prijatelji puka« stidjeli zaći, prodre njihov otrovni list.* Proti tome pogubnome nastojanju moraju svi kô jedan ustati pravi vjernici. Nitko zapravo ne može ni pomisliti, koliko zla prouzrokuje i samo jedan istisak pokvarena lista ili knjige u gradu, varoši i u selima.

Upamtimo, što je rekao jedan od najučenijih Francuskih kardinala, kardinal Pie: *„Najpobožniji i najvjerniji narod na svijetu, koji bude čitao zle novine, postat će u samih 30 g. bezbožan narod. Ljudski govoreći ne ima sile ni propovjednika, koji bi bio kadar uništiti pogubnoga djelovanja zle štampe“.*

Što se ovdje govori o jednome narodu, to se isto može primijeniti i na jednu *župu.* Više sam puta pomislio: kad bi u koju župu zašao koji *protestanski svećenik* te stao propovijedati proti kojem članu sv. Vjere, što bi na to župnik i uopće svi vjernici?!.... Ne ima dvojbe, da bi se svi listom proti njemu digli i ne bi mirovali, dok ga ne bi otjerali. *Ali, braćo moja, što bi htio svojim propovijedanjem učiniti dotični protestant, to i mnogo više čini pokvarena novina.* Ona bo upravno ili neupravno širi *bezboštvo, nećudoregje, neposluh* prema *starijima i vlastima,* a ipak se *ne nagje* višeput ni samo jedna duša, koja bi toj strašnoj bujici stala na kraj šireći neumorno dobru novinu i dobru knjigu i odvraćajući od čitanja zle.

Često bi morao brižljivi župnik i uopće svaki, kome je na srcu dobro sv. Vjere i domovine, pogledati i prebrojiti, koliko po prilici zlih knjiga, osobito gnjusnih romana, zalazi godimice u njegovu župu i prema tome svoj rad udesiti.

Hrvati, katolici, ne mirujte, dok iz vašega rodnoga mjesta ne iskorijenite sve pokvarene listove i knjige ili bar dok svaki od vas ne odvrati makar jednoga svoga sugragjanina od najvećega neprijatelja vjere, domovine i čovječanstva: zle štampe.

I. Borite se proti zloj štampi.

1.) Ne čitajte nikada, ne kupujte nikada lista, romana knjižice, koja ruši ćudoregje i piše proti vjeri.

2.) Uništite sve pokvarene knjige i novine u kući.

3.) Odvraćajte sve, e da ih ne kupuju i ne čitaju.

II. Pomažite dobru štampu.

1.) Molite i činite, da i drugi mole, e da še što više raširi. Vjernici su dužni, da sva svoja djela stave pod zaštitu Božju.

2.) Kupujte listove, romane, brošure, koje naučavaju istinu i uzdržavaju ćudoregje.

3.) Stavljajte ih na srce svojim prijateljima i roditeljima.

4.) Namjesto da prigodom koje rijetke zgode darujete tko zna što kojemu prijatelju ili prijateljici, vi ga radije pretplatite na koji list. (Djeca u. pr. uvelike ljube glasnike.

5.) Posugjujte vaše listove i knjige onima, koji ih nemaju, a u pogibli su da dogju do zlih knjiga.

6.) Pomažite društva, koja rade za kat. štampu, uvjereni, da će ona toliko više nastojati oko njenoga procvata, koliko više budu imali sredstava i pomoći[1]).

7.) Šaljite dopise i vijesti dobrim listovima. Što ne dragi čitatelji, da je široko i otvoreno polje Vašega rada! Požurite se dakle u pomoć braći, koja u toj njivi već rade, a Bog i mila Gospa naša će blagosloviti Vaš rad!....

Kraljice Apoštolâ, moli za nas!

Našim vrijednim čitateljima i ljubiteljima Djevice Lurdske osobito na srce stavljamo raspaćavanje „VJENČIĆA MOLITAVA“ i nedostiživoga djela LURD.

Od ovoga posljednjega smo više stotina istisaka dali vezati, pa ga svatko može imati za 4.60 fil. upravo krasno uvezana.

[1]) Sjetimo se dakle češće kojim milodarom „Pijeva Društva“ u Zagrebu, te mu pošaljimo kakav mali darak, budući da je to jedino društvo u Hrvatskoj, koje je utemeljeno za promicanje dobre štampe. Svaki milodar će društvo primiti najvećom zahvalnosti i u svomu velikom listu »Jutro« objelodaniti imena svih darovatelja. Darovi se šalju na: „Pijevo Društvo“- Nikolićeva ul. br. 16. Zagreb.

Godina I. RIJEKA, dne 31. srpnja 1908. Br. 8.

NAŠA GOSPA LURDSKA

Urednik i izdavatelj
O. Bernardin Škrivanić,
Provincijal.

U LURD, MOJ MILI BRATE!

Spjevao:
MIJO ŠPOLJAR.

U Lurd, moj mili brate!
Milost božja nježno cvate,
Presveta nas Djeva prati,
Mnogim Ona zdravlje vrati;
Sviju strana hrle ljudi, —
Čudesima sv'jet se čudi:
U Lurd, braćo, mili druzi,
Hodočaste i Francuzi....

Sviju strana juri četa —
Bolesnikâ, nevoljnikâ,
Od poroda mučenikâ:
Pomoć nosi Djeva sveta;
Otvaraju se nebesa, —
Tu su čuda nad čudesa,
Milost božja narod prati: —
Hajd u Lurd i mi Hrvati!

Plač, molitve, uzdisaji,
Slušaju se sa visine — —
Gledaju se zagrljaji, —
Pozdravljenja i miline;
Sretnik kliče: zdrav sam, brate!
Zalud sv'jetska medicina — —:
Sa nebesa milost cvate! —

Moć me prati sa vrhunca —
Sa nebesa preko sunca, —
Od rogjenja sve do sada
Patio sam s boli, jada;
Eto zdrav sam, gledaj čuda —
Ah bez Boga, — kud ćeš kuda?
Pomoć dade mi Presveta,
Djeva bez gr'jeha začeta!

U Lurd — braćo iz Hrvatske!
Gospi Lurdskoj na proštenje,
Iz poniznosti nam bratske:
Založimo i prstenje! — —
Milost Boga Velikoga,
U Lurd prati nas Hrvate,
Živa vjera, sveta sloga, —
Oj na putu nek nam cvate!

Uz klik i poj — mog srca glas
U Lurdu si traži spas!
Onamo čeznem dan i noć,
U Lurd me zove tajna moć!
Presveta Djevo, — pomoć daj,
Da ja u Lurdski dogjem kraj!

O slušaj, Djevo, molbe glas,
U Lurd prizovi tužne nas!
Hrvat u Lurd da nosi sl'jeg,
Zaori pjesmom dol i br'jeg!
Presveta Majko, pomoć daj,
Da dogjemo u lurdski kraj!

Ah srce moje čezne tam
U Tvoj mili, sveti hram!
U mjesto sveto, gdje si Ti,
O Majko, puna milosti!
U vječni Lurd nam ravnaj brod,
Ah spasi moj hrvatski rod!

Sačuvaj, Djevo, srca plam,
O, daj, da Tvoj posjetim hram!
Da dogjem pun poniznosti
K oltaru Tvoje milosti!
Presveta, daj, da budem Tvoj,
Dok ja završim život svoj!

Na smrtnom času ruku daj,
Ah vodi me u sjajni raj!
U nebo, gdje si Majko Ti,
O daj, — da ljudi dogju svi!
Presveta Djevo, slušaj glas;
Ah spasi, Majko, spasi nas!

RAJSKI PRIZORI

Dne 16. srpnja bio sam toliko sretan, te sam se **prviput** *u svome životu našao u Lurdu... Velim prviput, jer se nadam — premda te milosti nijesam dostojan — još koji put prignuti svoje koljeno pred onim milim i lijepim kipom Prečiste Djevice... Oh! kako izgledaju kratki dani boravka u Lurdu, kako ugodni satovi i kako blagoslovljeni časovi... Višeput sam pomislio:* **kad ću se Majci Mariji dostojno zahvaliti na milosti, koju mi je u cvijetu mladosti, u 21. god. udijelila!...**

* * *

Dne 16. srpnja ove godine slavila se Pedesetgodišnjica posljednjega Prikazanja u Lurdu.

Znam, da će opis toga Prikazanja zanimati više od jednoga čitatelja i eto, zašto im ja ovdje pružam jedan od najvjerodostojnijih opisa, koji opstoje o tome Prikazanju.

. . . .

Pod večer dne 16. srpnja g. 1858. na blagdan Gospe od Karmela, Bernardica oćutje glas, koji ju je svojom neodoljivom silom pozivao ne više na Masabjelsku Pećinu, do koje se nije moglo doći, jer je ulaz bio zapriječen jakim ogradama, nego na desni brijeg Gave, gdje se je narod kupio i molio bez straha da plati globu i da ga redarstvo progoni. Netom je djevojče pokleklo i stalo s osobama, koje su se ondje nalazile, moliti krunicu, javi joj se njena mila Gospa.

Ugledavši je Bernardica neizmjerno se razveseli te reče okolo stojećim:

„Eno je, Eno je!... Ona nas pozdravlja i smiješi nam se iza ogradâ!...

U isti čas započe izmegju divne Prikaze i Bernardice tajinstven razgovor, za kojega se činilo, kao da se Bernardica sili, kako da se otcijepi od ove jadne zemlje i poleti u naručaj svoje božanske i toli dobre Gospe. Njezini su potezi lica odavali nebeski zanos....

Sama je priznala, da je Gave, koja ju je dijelila od divne Djevice, na neki način nestalo ispred Njezinih očiju.

Ona pred sobom nije vidjela nego onu posvećenu Hrid, te joj se činilo, da se nalazi tik uz svoju sjajnu Prikazu kao i prije.

Tajput, premda posljednji, Gospa ne reče ni riječi Bernardici.

Sjajni se sunčani traci bili već izgubili iza Pirenejskih gora, a mrki je suton već počinjao rasprostirati svoja krila nad Masabjelskom Hridi... U jedan čas draga Djevica baci svoj posljednji pogled prema curici, prigne se prema njoj, kano da će joj reći: **„DOVIDOVA!“**

Tim svrši osamnaesto t. j. posljednje Prikazanje Bernardica nije više imala vidjeti Majke Božje do li u rajskoj slavi....

* * *

Svakiput, kad sam čitao opis posljednjega Prikazanja suze su oblile moje lice... Pravom je rekla Bernardica, da nikad njena Gospa nije bila tako lijepa, kao taj dan...

Isto su me tako bogoljubni i prijazni Lurdski gragjani uvjeravali, da Lurd nikad nije tako veličajno počastio Presvete Djevice, kao dne 16. srpnja.

Budući da sam se toga dana nalazio u Marijinu Gradu, evo me, da požrtvovnim našim pretplatnicima podam kratak opis tih neopisivih prizora....

Dà neopisivih, jer sve, što čovjek vidi i osjeti u Lurdu — ne da se opisati.

Podvečerje dne 16. srpnja.

Sv. Misa — Čudo — Rasvijeta grada Lurda i Svetišta — Procesija — Posljednji pozdrav Gospi.

Tko se istoga dana oko 5 sati poslije podne našao pred Lurdskom bazilikom i pogledao na livadu zvanu Ribére, na prostor pred Spiljom i na onaj ogromni pred crkvom sv. Ružarija, nije drugo vidio do li ocean naroda, koji je neprestano tražio zgodno mjesto, kako da prisustvuje sv. Misi, koja se imala odslužiti točno u 6 sati pred onom istom Spiljom, gdje je pred 50 god. istoga dana, istoga sata, stajala u bajnome svijetlu sama Majka Božja pozdravljajući svoju miljenicu Bernardicu.

Naroda je bilo silno... bilo ga je kô mravi. Računa! se, da je tada preko 80.000 glava uprlo svoj pogled prema kipu Neokaljane u Spilji...

Na licu svakoga čitaš veselje, radost... ne čini ti se, da si u tugjem svijetu nego med braćom. Svi su mili, prijazni i umiljati.

Toga toli sretna i svečana časa ja sam se sa svojim bratom redovnikom O. K. nalazio samo koji korak udaljen od Spilje; jedan se pak hrvatski biskup nalazio pred samim kipom Djevičinim... Taj se čas sjetih svoje drage Hrvatske... oči mi se orosiše suzama, a iz toplih grudi vinu put nebesa vrući uzdah za dobro moga miloga hrvatskoga naroda, za dobro moga Reda, starješinâ, roditeljâ i rodbine, a nijesam takogjer zaboravio dragih čitatelja našega glasnika, nada sve vrlih povjerenika, kojima se tako često obraćam kojom molbom...

Čas je bio zgodan, mjesto sveto, uzdah srdačan, pa se nadam, da me je moja mila Gospa uslišala...

Najedanput udari 6 sati, a pred Spilju stupi 12 biskupa sa mitrom i biskupskim štapom u ruci. Nadbiskup Grasselli započe sv. Misu.

Istodobno se začu: **Gospode pomiluj,** koji su kao i **Slava** i **Vjerujem** izmjenično pjevači i narod pjevali......

Višekrat sam oborio glavu, da pustim slobodan tijek suzama, koje su mi od nutarnjega uzbugjenja na oči dolazile....

Nikad takova poja, nikad sigurno nije već poslije Križarskih vojna tako skladno, oduševljeno, gromko i milozvučno kršćanstvo slavilo svoga Boga i ispovijedalo svoju vjeru.

Izmjenično se takogjer za sv. Mise pjevala i ona mila Lurdska: **Sred te se Pećine,** na što je 80.000 grla najvećim zanosom odgovaralo: **Zdravo, Zdravo, Zdravo Marijo — Ave, Ave, Ave Maria! . . .**

Preko Mise bila je i propovijed, za koje nam je biskup Šepfer pokazao istu krunicu, s kojom se je Bernardica za vrijeme Prikazanja molila.

Vrijeme je preko sv. Mise teklo tako ugodno, da nijesam ni za čas pomislio na siromašna uda Kristova, moje mile bolesnike, koje sam tolikim saučešćem motrio u ljubljenome Lurdu, a koji su nekoliko koračaja stajali dalje od mene upirući svoj pogled prema bijelom kipu i očekujući uru svoga uskrsnuća.

Kad najednoć, nekoliko metara od sebe, začuh mali žamor... okrenuh se, ali ne vidjeh ništa do li gibanje i micanje nekolicine osoba....

Kasnije doznah, što se zbilo. . . Jedan od onih nevoljnih bolesnika, čije me je stanje uvijek pobudilo na sažaljenje, zadobio je zdravlje.

Gospogjica Leonica Lévek, od 28 g., profesorica u Nožent - Ce - Rotru, kći ljekarnika, koja je imala krvavu i gnojnu ranu na čelu, u tili čas ozdravi. Sobom je imala svjedodžbu, izdanu od doktora **Ševaljea** iz Mana, koju je uzaludno sa drom **Lorensom** iz Pariza, **prvim** specijalistom za bolesti glave i nosa, **sedam puta** operirao bez ikakvoga uspjeha, budući da se na čelu bio pojavio **crvotoč.**

U četvrtak 2-3 sata prije svoga ozdravljenja Leonija bijaše došla u Ured, ali je tako **neugodno zaudaralo** iz njezine rane, **da se sav svijet od nje odmah udaljio.** Osim toga bolesnica je bila slaba i na želucu, te je vrlo malo ili skoro ništa jela.

E pa dobro! **Gnoja, sukrvice,** koja je u obilju tekla iz njezine rane, svega **najedanput** nestane oko 6½ za čitanja sv. Mise. Zavoj, kojim joj je bilo omotano čelo, pade, a na mjestu, gdje se nalazila rana, čitav svijet je mogao vidjeti samo svježu zarasticu.

Milostiva je Majka Marija, kako svatko može vidjeti, upravo kraljevski nagradila vjeru i molitve prisutnih. Neka dakle živi u srcima svih nas! . . .

* * *

Cijenimo, da bi bilo suvišno opisivati potanko izgled, kakav je pružao te večere Djevičin grad. Nije bilo kuće, koja nije bila ukrašena sa bar 10-15 zastava **i** rasvijetljena sa najmanje 30-40 svijeća, lampiona i elekričnih žarulja.

Oko 8½ dva su se Hrvata kapucina nalazila u jednome dućanu, kad u isti čas projure 3 kočije. . . U drugoj ovi pripoznaju svoga biskupa, na što mu jedan od redovnika u sav glas klikne: **„Živio Presv. biskup Nakić!“** Vrli se Nadpastir Zvonimirova grada na to okrene te se mašući rukom zahvali, dok su vatreni Francuzi u tili čas opkolili spomenutu dvojicu, propitkujući ih, odakle su.... Kad su im ovi odgovorili iz Hrvatske....

— Oh! Hrvatske,.... to je doista daleko!....

Pogled na samo Svetište, na okolišne samostane, bolnicu, stari kaštel, koji se koči usred Lurda, bio je čaroban, vilinski....

Ono titranje zvijezdâ na vedrom, plavetnome nebu, onaj romon Gave, ono oduševljeno pjevanje naroda, koji je sačinjao samo jednu veliku rijeku svijetla, jer svaki hodočasnik nosi u ruci po jednu svijeću, pružalo je čovjeku tamnu sliku — ako se tako slobodno izraziti — raja.

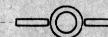
Prizor, koji mi se pružio oku, kad sam se popeo povrh crkve sv. Ružarja, ostat će neizbrisiv u mojoj duši.... Tad sam prviput zaželio imati krila, da poletim do svoje majke Hrvatske, te svemu Rodu javim i opišem ljepotu, velebnost, divotu i čar, koji se vidi u Lurd.... Kad je 100.000 grla, svaki sa svijećom u ruci, zapjevalo: Credo-Vjerujem, onda mi se u svem svojem veličanstvu pokazao sklad i ljepota katoličke Vjere. . . .

* * *

Oko 11. sati svrši procesija, a ja se uputim prema Spilji, kamo me je uvijek neka sila privlačila, da pozdravim moju milu Mariju. . . .

Pokleknuh i stadoh šaptati Zdravomarije, dok me prijazni glas ne otrgne od slatke i mile Spilje. . . .

Valsorim

Našim hodočasnicima najljepše preporučujemo HOTEL SUŠAK za njihova boravka na RIJECI, vlasništvo g. Petra Marača.

Cijene će biti umjerene, osobito ako se skupi više hodočasnika. Taj je Hotel dobro poznat sa svoje čistoće, tačne poslužbe.

Na kolodvoru čeka omnibus.

POPRATNICA
I. HRV. HODOČAŠĆA U LURD.

Spjevao „Cetinski mlinar".

Sa obala sinjeg mora,
Sa širokih sa poljana,
I sa hridi vrlet-gora
Četa nas je savrstana;
Svi slušasmo isti glas,
Ista miso skupi nas:
Ravnat brod,
Sjatit hod
Tam' gdje brza Gava hiti,
Mariju moliti!

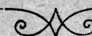
Putujemo punih grudi
Željni onog dana, kada
Zora će nam da zarudi
Marijina usred grada,
Da pjevamo: zdravo oj,
Lurdska Djevo, cilju moj:
Tvoja moć
Na pomoć
Nek' kod naših bude djela,
Djevice Preb'jela!

S Bogom, s Bogom ostaj dome,
Nemoj više tužan biti,
Ka boljitku samo tvome
Vjerna djeca će moliti!
Lurdska Gospa ljubi nas,
Hrvatski ć' uslišat glas.
Čut će plod
Mili rod,
Pa će pjevat ko i prija:
*Živjela Marija.**)*

*) Ova se pjesma može pjevati po napjevu omiljele hrvatske davorije: «Glasna, jasna».

Povijest Lurdskih Prikazanja.
NASTAVAK.
V.
Treće Prikazanje. Prve riječi presvete Djevice.

Dobra se Bernardica bila povratila iza drugoga Prikazanja kući sa srcem punim veselja. Velelijepa „Gospa", koju je vidjela na Masabjelu, nije joj dopuštala — tako joj se bila u srce ucijepila — da na išta drugo misli do li na Nju. Nije tako bilo kod drugarica, koje su je pratili. One su mislile, da je nepoznato biće kakav zao duh, te su govorile: „Bernardice, nas je strah povratiti se k Spilji; ono, što se tebi prikazuje, možda dolazi, da nam učini zlo".

Premda su roditelji Bernardičini vjerovali u iskrenost svoje pobožne kćeri, uza sve to nijesu vjerovali u istinitost Prikazanja, pa bi višeput znali reći: **„Bernardica je još dijete. Ona misli, da je nešto vidjela, a kad tamo nije vidjela ništa. To su samo njezine tlapnje. . . ."**

Megjutim je po čitavom Lurdu i okolici bio pukao glas o Masabjelskim Prikazanjima te se je već dne 17. veljače moglo opaziti više osoba, kako kucaju na vrata kuće Subiruove, e da iz samih ustiju Bernardičinih čuju opis Prikazanja. Mimogred spominjemo, da ne bijaše osobe, koja se nije čvrsto uvjerila o istinitosti Prikazanja, ako je samo i jedanput čula o njima govoriti Bernardicu: tako je na sve djelovalo, istina jednostavno, nu jasno i naivno njeno pripovijedanje.

Izmegju posjetitelja dne 17. veljače nalazila se i gospogja Mellé i Antonija Peiré. Njihovim je du-

Hodočasnici u procesiji oko Spilje.

šama na toliko potreslo umiljato i jednostavno Bernardičino pripovijedanje, te su je zamolile, e bi im dozvolila, da je sjutra otp ate na Masabjel, na što Bernardica rado prista.

Sjutradan, dne 18. u 5 sati, prisustvovaše sve tri sv. Misi, a zatim se uputiše oboružane blagoslovljenom svijećom, crnilom i perom prema Spilji.

Megjutim je Bernardicu neka nutarnja sila gonila i tako dogje nekoliko časaka prije k cilju. Poklekne na svoje obično mjesto, uzme svoju krunicu i uprije svoj živi pogled u praznu izdubinu.... Najedanput klikne od radosti.... Bio je znak, da je ljubezna njena „Gospa" bila tu, te je materinskom nježnošću i ljubavlju mahnula rukom, da joj se približi.

U isti čas, iza velika napora i muke stigoše dvije Bernardičine drugarice. Po obasjanome njenom licu pomisliše, da je ushićena.

Ona ih ipak začu, kad dogjoše, te im reče: „Eno je.... daje mi rukom znak, da joj se približim".

— Zapitaj Je, je li Joj žao, da i mi ostanemo ovdje s tobom. U protivnome slučaju bi se odalečile.

Bernardica pogleda u divnu Djevicu te se za čas okrene i reče drugaricama:

„Ostanite slobodno....“

One dvije pobožne drugarice užegoše tada svijeću.... Bilo je tada oko 6 sati. Zora bijaše zabijelila, te se postepeno zaodjenula zlatnim i grimiznim ruhom; sunce se pak usprkos oblaka počelo pomaljati i iza gorskih visina rasvjetljivalo zemlju....

Sigurno, otkada je svijet, tada za prviput zasja takova luč na onome divljem mjestu. Bio je to istina jednostavan čin, ali pun tajinstvene svečanosti: Plamen užežen od dvije ponizne seljakanje više na onome mjestu ne će ugasnuti... nego će se svagdano umnažati, pa diglo se hiljadu oluja progonstvâ i došao koji mu drago vihor bezvjerstva... Plamen vjerom **puka** zapaljen do svršetka svijeta ne će se prestati dizati prema prijestolju Božjem.

Bernardica ushićena gledaše onu neporočnu Ljepotu. „Jer te zove — rekoše joj gospogje — približi joj se i zapitaj je, tko je i čemu dolazi... Da nije koja duša od Čistilišta; mi smo pripravne, da sve učinimo za njezin ispokoj“!

Bernardica uze pero i crnilo te se približi Prikazi, pružajući joj stvari. Dvije su se njene pratilice bile digle, da čuju, što će joj reći Prikaza. Na što im Bernardica dade znak rukom, da se ne približuju, što one zastigjene dakako učiniše.

„Moja Gospo, reče djevojčica, ako mi imaš što priopćiti, molim tvoju dobrotu, da mi napišeš ovdje, što želiš“.

Božanstvena se Djevica nasmija na ovu čudnovatu prošnju... Otvori svoja usta te **progovori!**

Ono, što ti imam kazati, ne treba da pišem; samo mi učini tu ljubav i dolazi ovamo za 15 dana izasebice.

— **Hoću Gospo** — glasio je curičin odgovor.

Djevica se na taj odgovor nasmiješi i tako pokaza, kako su joj bile mile ove djevojčine riječi i kako goji pouzdanje u njezino obećanje.

— **A ja ti obećajem, da ću te učiniti sretnom, nu ne na ovome već na drugome, svijetu.**

Upamtimo mila braćo kršćani! Za ono malo dana, što joj je djevojčica obećala, ona joj odvrati

jamstvom **vječnoga** života.

Tad se mlada kćerka Subiruova povrati k svojim drugaricama te im očitova, što se sve zbivalo.

— Eno te sad gleda, reče Bernardica Antoniji...(1).

Ova se na te riječi silno gane, te se uvijek o tome milo sjeća.

— Zapitaj je — rekoše joj — brani li, da te mi za ovo 15 dana ovamo pratimo.

Bernardica se obrati k Prikazi.

— **Neka dogju — glasio je Djevičin ogdovori — one i drugi s njima. Zelim, da ovdje dolazi narod.**

Ovo rekavši iščeznu, ostavivši za sobom onu svjetlost, kojom bješe zastrta, te i nje malo po malo nestajaše.

Jedno pismo...

Pred 4-5 dana primismo list, koji doslovce navagjamo našim čitateljima, jer nam ga je upravilo pučko čeljade, težačka ruka, a to daje samome listu osobitu važnost.

Velč. gospodine!

Primila sam prošloga tjedna onaj krasan *poziv*, kojim pozivljete braću Hrvate u Lurd. Žarko želimprečasni oče, da Vam se odazove što veći broj Hr, vata, dapače bi trebovalo, da u Lurd pohrli *čitav svijet*, da pred onim lijepim i milovidnim kipom, koji se nalazi na istome mjestu, gdje je Bl. Djevica stajala, Njoj otkriju svoje nevolje, poteškoće, boli, tegobe. . . Kako bi ih Bl. Djevica nagradila za njihov trud, kako bi blagoslovila njihov napor i žrtve!....

Ja sam takogjer tako sretna bila, da sam na svoje oči vidjela čudesa i uopće sve ono, što načinjava čar Lurda. Ali nijesam samo ja čutila ovo, što Vam pišem, nego svi, svi, koji su bili sa Slovenskim hodočašćem. Tako smo mi zaljubljeni u Lurd, tako

(1). Gospogjica Antonija pripadala je skupštini Marijinih Kćeri; otuda onaj prijazni i mili pogled. Ko'i dakle se sretnima moraju cijeniti svi oni, koji pripadaju kakovom Marijinom nabožnom društvu.

je on osvojio naše duše, tako je obladao našim osjećajima, da, kad bi sjutra Slovenci ponovno poveli hodočašće, novi prijavnici ne bi imali mjesta, jer bi svi stari hodočasnici ponovno željeli putovati.

Kad se i dandanas sjetim, kako nam je tada bilo, poliju me suze i takovo me čeznuće obuzme za Lurdom, da se jedva smirim...

Neka nitko ne žali ono nešto novaca, što potroši za put, budući da će svaki morati priznati, da su mu dani boravka u Lurdu najsretniji, najljepši i najugodniji od dana njegova života.

Knjiga *Lurd,* koju sam kod Vas naručila, ponesla sam je sobom, te mi je bila jedina zabava na mome dugom putovanju. Pročitala sam je dva puta i toplo je preporučujem svima, koji hodočaste u Lurd, jer se tom knjigom tako upozna s Lurdom, kao da je čovjek već prije u tom od Majke Božje blagoslovljenom mjestu bio.

Vaš glasnik „N. G. L.“ jedva očekujem i kad mi stigne, ne idem prije ni na kakav posao, dok ne pročitam sve u njemu. Riječ u jedno: *Iza svoga povratka iz Lurda samo mislim na nj, te najradije čitam o Lurdu.* Mislim, da me Majka Božja Lurdska ipak toliko voli, da me prije ne će pozvati s ovoga svijeta, dok joj se još jedanput tamo ne poklonim: Dà, to je jedina, jedincata moja želja....

Svršavajući ovaj list kličem Vam: „Sretan put!“ u nezaboravni i prekrasni Lurd!... Pozdravite mi dragu moju Gospu Lurdsku!!!

Ljubeći ruku bilježim se *Gerica K.*

Po zagovoru Djevice Lurdske!...

Ozdravljenje, koje ovdje donosimo našim čitateljima, nalazimo u obljubljenome slovenskom listu: **Domoljub.**

Ovaj smo put mislili objelodaniti jedno znamenito Belgijsko ozdravljenje, ali smo uvjereni, da će sve štovatelje Djevice Lurdske mnogo više zanimati

ozdravljenje jedne mlade Slovenkinje, koje se zbilo pred neko mjesec dana, a koje se vrlo zanimljivo.

Za istinu!

Da naše pripovijedanje bude što tačnije, služit ćemo se više manje riječima same ozdravljenice. Evo, što ona pripovijeda.

„Dugo sam vremena šutjela o svojem **časovitom** ozdravljenju. Ali, kad se je glas o mojem ozdravljenju raznio preko granica moje župe i **osobito, kad su nekoje novine donijele neosnovane vijesti o mojoj teškoj bolesti** kao i o milosti, kojoj sam bila dionicom, više ne mogu ni za čas počasiti, a da ne uzmem pero i otvoreno ne ispripovjedim, **tko** mi je udijelio zdravlje.

Unaprijed velim, da nikoga ne silim, e da vjeruje u moje kazivanje, budući da sam dobro uvjerena, da za vjerovanje treba ne samo **razum** nego i **dobra volja.**

Bolest.

Prije nego ispripovjedimo, kako je **Mica Sever** — tako se zove naša ozdravljenica — postigla zdravlje, opisat ćemo, od koje je bolesti trpjela.

Početkom g. 1902. oćutje prve boli i to na desnoj strani želuca. Liječila se u Gorici, Kranju, Idriji, ali bez uspjeha. Napokon se dade operirati u Ljubljanskoj bolnici od dva **Šlajmerja,** ali joj ni ta operacija nije puno pomogla. Uteče se i toplicama, da bi joj one povratile zdravlje; ali sve uzalud. God. 1907. poče bljuvati krv, što je na mladu bolesnicu upravo porazno djelovalo. Svaki, koji ju je vidio, bio je uvjeren, da joj ne ima lijeka i da je već jednom nogom u grobu. Potraži takogjer pomoći kod uvaženoga Idrijskoga liječnika dra **Štverka,** ali ni njegovo upravo požrtvovno zauzimanje i skrb nije joj moglo povratiti najdragocjenijega blaga — zdravlje. U tome je tjeskobnome stanju očekivala svaki čas — smrt. Dvaput je primila svetu Popudbinu, e da se tako pripravi na veliki put u — vječ-

nost. Treći put nije joj bilo moguće primiti Presv. Tijela, jer joj je krv, koja je iz pluća udarala na usta, to priječila.

Tračak nade.

Tih za nju toli tjeskobnih, gorkih i neugodnih dana začu, da će Slovenci krenuti hodočašćem u Lurd. Iz početka nije ništa htjela čuti o Lurdu niti o Lurdskoj vodi. **Mene će iscijeliti g. Stravek — govorila je bolesnica — jer mi svaki dan govori, da ne ću umrijeti.... Što bi se dakle služila tako vanrednim sredstvima, kao što je Lurdska voda?!...“**

Uza sve to je velikim zanimanjem čitala Slovenske knjige o Lurdu. To je čitanje na nju neobično djelovalo, tako te je odlučila, e da u 22. g. svoga života potraži zdravlje od Lurdske vode. U tu svrhu zamoli jednu hodočasnicu, da bi joj donijela vode iz Djevičina izvora. Nu još je moralo proći više vremena, dok krene hodočašće, te je mislila, da će prije u hladni grob, nego li okusi blagoslovljene vode. Za to vrijeme oćutje nekaku polakšicu, tako te se je mogla svako poslije podne ustati i sprovesti koji sat u čistoj Božjoj prirodi.

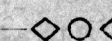
Nadala se dapače, da će je pramaljetno sunce posvema iscijeliti, pa kako se gorko prevarila!... Kašalj i bljuvanje, koje joj je bilo prestalo, povrate se u svoj svojoj strahoti. Disala je teško, a uz to ćutjela teške boli u želucu. Noge su joj bile otekle, tako, da je dne 23. svibnja jedva mogla stajati na postelji, premda naslonjena na jastuku. **„U ponedjeljak dne 25. bila sam, da tako rečem, pri koncu svoga života... Majka, moja mila majka, bila je shrvana od boli videći u tako žalosnome stanju svoju mladu kćer...“**

Uskrsnuće.

„Poslije podne, toga za mene nezabovnoga dana — piše Mica Sever — dobijem naručenu Lurdsku vodu, koju iste večeri počeh rabiti utekavši se devetnicom Onoj, koju nazivlju **„Zdravljem bolesnikâ“.** Popijem jednu žlicu svete vode, a drugu žlicu pomiješam s našom vodom, te se umijem. U isti čas oćutim, kao da bi mi tko pretiskao rebra i kako krv iz pluća prelazi na lijevu stranu. Probudivši se dne 26. osjetim — što nijesam mogla vjerovati — da sam posvema zdrava. Obućem se sama i na veliko začugjenje svoje majke odoh u crkvu, gdje se žarkom molitvom zahvalim miloj Gospi na zdravlju, koje mi je udijelila.

Važne upute hodočasnicima.

Budući nam još nije moguće pojedinim hodočasnicima poslati knjižice sa uputama i pravilima, kojih će se na putovanju morati držati, jer se još sveudilj nekoji javljaju, ovdje ćemo nekoje stvari javiti, koje svaki hodočasnik mora da znade.

Ujedno obećajemo, da ćemo spomenutu knjižicu bar par dana prije hodočašća poslati.

I. Javljamo svim onim, koji bi željeli ostati još jedan dan u Mlecima, da to mogu slobodno učiniti, te se sa onim **biljetom,** kojega će na Rijeci od OO. Kapucina dobiti, povratiti. Hranu će dakako za produljenoga svoga boravka sami morati plaćati. Biljet svaki hodočačnik mora najbrižljivije čuvati za čitavoga putovanja, da ga svakiput na zahtijev može pokazati.

II. U 5 sati u ponedjeljak će se služiti sv. Misa u Kripti OO. Kapucina za sretan uspjeh hodočašća. Preporućuje se hodočasnicima. da prisustvuju u što većem broju.

III. Hodočasnicima se preporučuje da netom stignu na Rijeku, da odmah popitaju za Kriptu Kapucinsku, gdje će naći osoblje, kojemu će izručiti **preostali još trošak za hodočašće** i od kojega će primit **BILJET,** kao i sve potrebite informacije.

IV. Svećenicima se preporučuje, da ponesu sobom **reverendu**; „celebret“ **nije potrebito** da sobom nose.

V. Glede prtljage svima stavljamo na srce, da bude što je moguće manja, jer će na taj način oni sami, kao i organizator izbjeći neprilikama. Mogu uzeti koji ubrus kesu, i nešto zimske robe, jer u Pirenejima zna biti hladno, osobito padne li kiša. Prtljaga neka bude po prilici 60 cent. duga i 40 široka, jer moramo znati, da u Talijanskim kao i Francuskim vagonima nema niti mjesta za veliku prtljagu.

VI. Oni, koji se možda nadaju kakvom listu ili vijesti iz domovine, neka ostave kod kuće slijedeću atresu:

Gosp. (Ime i prezime).

(Pelegrinage Croate)

Lourdes

(Hautes Pyrénées)

VI Parobrod iz Rijeke odlazi **točno u 7 sati i četvrt,** tako, da će svi oni, koji dolaze sa jutarnjim vlakom iz Zagreba, moći na vrijeme prispjeti. Da to što bolje ispadne, jedan će od OO. Kapucina čekati na štaciji te ih **ravno** dopratiti do parobroda.

VII. Znakove za hodočašće svi će učesnici dobiti na parobrodu.

VIII. Novac francuski će se moći promijeniti po volji kod organizatora.

IX. Svima se preporučuje, da se kod kuće ispovjede, premda bi mogli i na Rijeci kod Kapucinâ, ali zato moraju stići ovamo nešto prije.

Za „zlatno srce“.

Marijan Galović 2 Kr. — Čuvaj, o prečista, čistim srca naša!“ Mužina pop Miho, Žup. 5 Kr. — Društvo djevojaka za naknadnu sv. Pričest u Dubašnici 5 Kr. — Antica Tehomilić 2 Kr. - Don. Jure Marušić, Kostanje 5 Kr. — Veleuč. gosp. Prof. Španić 10 Kr. — Katarina Pavešić, želi, da se stavi na srce ovaj natpis: «*Zahvalna djeca Hrvati Majci lijepe ljubavi*», te daruje 5 Kr. — Ana Puž, Rijeka 4 Kr. — Antonija Treleani i N. N. po 1 Kr.

D. Lazar Lazarević bisk. savjetnik u Mostaru, šalje za „zlatno srce“ 12 Kr. u ime dvanaest zvijezda, koje su kitile glavu prečiste Djevice onda, kada Ju je vidio sv. Ivan u svojem *Viđjenju*.

Petar Njegovan 4 Kr., koji želi, da se stave u zlatno srce ove riječi: «*Kraljice neba — odani sinci hrvatskog naroda prigodom najvelebnije slave Tvoje, radosna srca najsmjerniju molbu — da spasiš Domovinu Hrvatsku, poklanjaju ovaj neznatni dar, kao najponizniju hvalu za spas otadžbine Hrvatske. Živila Presv. Djevica, obrana Hrvata!*»

A. Kristina iz Ugarske daruje 5 Kr. uz riječi: «*O mila Marijo, Prečista Djevice, pomozi mi u svakoj nevolji*».

Marija Bašić 3 Kr., — Julijana Milanc 3 Kr., — Franjica Glavan 2 Kr., Josipa Cetina 4 Kr., Marija Kančančić 2 Kr., — Marija Vrban 2 Kr., Neža Krizman 2 Kr., M. Blaziković 3 Kr., — Marija Tiropeli 1 Kr., — Roza Talijan 3 Kr., — Marija Butković 2 Kr., — Katarina Gulešić 6 Kr., Vinko Gulešić 2 Kr., Lucija Gulešić 2 Kr., — Ana Polonia 4 Kr., Ana Rudan 2 Kr., — Ana Turk 5 Kr., — M. Gustinčić 4 Kr., Martin Gustinčić 3 Kr., — D. Gustinčić 3 K., — Ivana Gustinčić 3 Kr., Ivan Gustinčić 3 Kr., — Klara Devaciš 1 Kr., — Neža Mavrinac 2 Kr., — Alojzija Književić 5 Kr., - Olga Škrbeta 5 Kr., Katarina Željeznik 2 Kr., Marija Turk 3 Kr., — Obitelj Peri 7 Kr., — Franjica Vicevi 2 Kr., — Margarita Lenac 3 Kr., — Katarina Tivolt 1 Kr. - Bezgrješno Začeće, čuj molba naših glas!

Obitelj Smojver, od srca i duše Mariji na dar 20 Kr., — M. Malenški 1 Kr., — I. Čala 2. Kr., — J. Durbešić 4 Kr., — Fr. Radeševi 2 Kr., — D. Kauzlarić 2 Kr., — M. Afri 2 Kr., Fr. Vidas 2 Kr., — A. Kauzlarić 2 Kr., — Roza 2 Kr., — Fr. Bedekr 2 Kr., — M. Pilepić 2 Kr., C. Lenac 3. Kr., — A. Otmarić 5 Kr., — M. Kreber 5 Kr., — Obitelj Pagjan 10 Kr., A. Gjurišević 1 Kr.

Ivan i Marija Lazari želeći, da im srca njihova u Srcu Marijinu počivaju te daruju 5 Kr. Milling Josip 1 Kr., — J. M. (Lopar) 10 Kr., — Jakov Maračić 2 Kr., Josip Flego, župnik, 5 Kr., Franjo Kovačić župnik 5 Kr., — Obitelj Schubert (Perušić) 4 Kr., — Grgur Galović 1 Kr., — Eva Sedar 2 Kr., — Marija Vuković 2 Kr., *Marijino dijete:* Leopoldina Mariči 5 Kr., Elvira Heinrich preporukom za Izraelite 1 Kr., — Fra Šime Meštrović župnik 3 Kr.

Požrtvovni Riječki katolici sjetiše se „Zlatnog Srca“ a jesu ovi:

Gja. *Terezija Sorko* u znak ljubavi s pram premile Djevice Lurdske daje 51 Kr., — Gja *Franjica Vranić*, da je Djevica Lurdska utješi u tuzi, daruje za „Zlatno Srce“ 100 Kr., — Gjica Antonija Starac, učiteljica 10 Kr., — Josipa Srpanj 10 Kr. — Ana Gušalj 10 Kr., — Josip Grbac 10 Kr., — Jakob Inina 10 Kr., — Matija Blažić 10 Kr., — Polonija Simčić 10 Kr., P. V. rad primljene milosti 10 Kr., — Eva Benk 6 Kr. — Alojzije Perša, 20 kr.

Julka Poje, Tonica Sori , Antun Janešić, Polonija Janešić, Marija Štefan, Dominik Blažić, Katarina Paveši . — Svi ovi darovaše po 5 Kr.

Osim toga daruje obitelj Aleksandra Kureta 20 Kr. — N. Dešković i dobre dvije kčerke 5 Kr. - Marija Blut 5 Kr. Franjo Šarmadžija nadstražar 5 Kr.

Po pet kruna:

Obitelj N., Obitelj Zavodnik, Obitelj Car, Marija Škoda, Neža Lončarić.

Po četiri krune:

Natalija Sk... ce, *P. i Fr. Lipovac* po 4 Kr., Magdalena Kiš, Marija Mihi , Katarina Lenac, Franciska Lenac, Franciska Lučić, Jelena Daneu, Matej i Marija Kokel po 4 Kr., Ana Maršolak, Jelena Veljak (star.), Jelica Veljak (mlagja).

Po tri krune:

Paulina Polić, Lenka Poje, Tonka Poje, *Marija Senc*, *Cecilija Priša* kaže: Zdravo Majko, Djeva
Povrati nam mir,
Što ga ote Eva.

Eva Uzto, Marija Olivieri, Marija Osojnak, Veronika Škrabonja, Margarita Štefanić, A. Korenčan, Obitelj Kučić, M. Gilberto, Marija Horvat.

Slijedeći daruju po 2 Kr.:

P. Uroda, Terezija Smrdu, Margaretica Škrobe, G. Grespi, A. Kalči , M. Brnetić, A. Lasić, J. Jardas, Katarina Sedmak, J. Kušar, Teresija Fran...., M. Pletenac, K. Jeliskar, M. Kauči^, N. Samsa, M. Sušan, J. Ognjenović, Marija Dešošt, Fr. Vauk, Andrija Mavrinac, Stjepan Jordan, Ant. Hlača, Ag. Sond...., Fa. Šil..., Josip N., R. Pilepić, Ana Mukovil, A. i K. Vrh,

Marija Krešulj 5 Kr., - M. Ružić 4 Kr., — A. Ružić 4 Kr., M. Samsa 4. Kr.

Dalje slijedi.

SADRŽAJ:

U Lurd, Moj mili brate! Spjevao: Mijo Špoljar str. 173. - Rajski Prizori 175. - Popratnica I. hrv. hodočašća u Lurd 180. - Povijest Lurdskih Prikazanja. Nastavak V. 181.- Jedno pismo 185. - Po zagovoru Djevice Lurdske!... 186. - Važne upute hodočasnicima 189. - Za „zlatno srce“ 190.

Preporučamo časnome našem svećenstvu zavod za Crkvenu umjetnost, **Konrada Martinera u St. Ulrichu, Gröden (Tirol).** Taj je zavod osim oltara, predikaonica, križnih putova, krstiona, pripravan u tvrdom drvu izraditi točno prema gornjoj slici
Lurdsku Spilju.
Sve se kod toga zavoda izvagjuje solidno i brzo.
Kod narudžbi moli se, da se naznači stil i visinu.
Zavod je pripravan svokome na zahtijev poslati svoj ilustrovani cijenik badava.

Naslov za brzojave: BRATOVIĆ-RIEKA. Telefon br. 766.

KNJIGOVEŽNICA

N. G. BRATOVIĆ

RIJEKA, VIA SEMMINARIO Br. 10.

Preporuča se za izradbu svih u knjigovežku struku zasjecajućih radnja kao broširanje, vezanje knjiga i protokola u platnu, koži itd., u najjednostavnijoj kao i najfinijoj izradbi.

PREUZIMLJE SVE VRSTI POZLAĆIVANJA.

UMJERENE CIENE.

GOSTIONA

Ggje. Teresa Sorko

Rijeka

Riva Batthyàny No. 10.

Našim cijenjenim hodočasnicima osobito preporučamo ovu dobru katoličku gostionu. Podvorba izvrsna. Cijene umjerene. Preporuča se gospodi hodočasnicima neka se pismeno obrate na rečenu, da se može na vrijeme pripraviti.

Oglas.

Prečasnomu svećenstvu!

Prema novom ženitbenom dekretu „Ne temere", potpisano dogotovilo je tiskanice za zaruke i obavjestnice o sklopljenoj ženitbi, te se mogu po želji ili uvezane u knjigu. — Ujedno potpisano preporuča se za naručbe i ostalih potreboća. Naručbe neka se šalju na:

Riječko tipografsko anonimno društvo.

RIJEKA

Via Ciotta 28. — Telefon br. 319.

GRAND HOTEL BONAVIA

RIJEKA

Via Clotilde inf. 4. Telefon br. 346.

Moderno preuregjeni Hotel u sredini grada, električno rassvjetljen. — Ciene umjerene. — Hotel je providjen takodjer s velikim vrtom. — Kuhinja talijanska i njemačka. — Vina izabrana, Piva prve vrsti. — Omnibus kod kolodvora.

II.) Nebi škodilo, da se u „N. G. L", bolje Marijinom Glasniku, tiskaju zahvalnice[1]).

III.) Listić je sasvim pučki lijepo uredjen, da se nemože bolje ni pomisliti.

IV. Da „N. G. L." bude brojila slijedeće godine **20.000** pretplatnika, neophodno je nuždno, da ga vlč. gg. župnici toplim riječima puku preporuče. **Pastirski bo glas puno može.**

2.) **Fr. K.** iz Dubrovnika općenito govoreči o „N. G. L." veli.... kao što se za sv. Antu govorilo, da je **„kladivo krivovjeraca"**, tako se isto može za ovaj naš mili listić, da je: **„Kladivo bezvjeraca".**

3.) Odlična i plemenita duša Fil. P. iz Bakra ovako nam piše: Izmegju hiljada duša, koje vaš divni Glasnik najvećom nasladom čitaju i raširenim ga rukama očekuju, ubrajam se i ja...

U tome je Vašem listu sve privlačivo, sve zanimljivo, sve svježe i veselo!...

Posegnula sam ovih dana i za krasnom Vašom knjigom **„Lurd"**, koja mi se silno dopala, samo vrlo žalim, što se prodala u same 4 hiljade i 4 stotine kuća.... To je malo... Ne bi smjelo biti kuće, koja je nebi morala posjedovati, a bila bi joj i uresom, jer je vrlo sjajno opremljena. Kudgod pošla, svagdje ću širiti Vaš glasnik i za mene neprocjenjivo djelo **Lurd.** Ta i sam naslov ove knjige kako milo zvuči!!! Lurd, što zar to nije mjesto, gdje se je naša mila Majka Marija javila presretnoj Bernardici, rekavši joj: **„Ja sam Bezgriješno Začeće"...** Ah! utecimo se svi k Mariji, našoj miloj Majci milosrgja, utočištu grješnika!...

4.) Upravitelj ratarske škole J. S. iz Dalmacije veli o Gospinom Glasonoši:

I.) „Naša Gospa Lurdska" mi se svigja više no i jedan časopis, što sam do sada pročitao, i u njemu mi je **sve** (sâm potcrtao) **najmilije.**

II. Neophodno bi nužni bili članci, koji bi utjehom tješili one, koji su vjerovali, ufali i ljubili, a ipak nijesu postignuli žugjene milosti, e da ne ostanu smućeni, žalosni i potišteni....

(Vrlo dobra misao! Hvala vrijednome Dalmatincu!)

III. Puk, koji ne govori književnim jezikom, već dosta slabom hrvaštinom, razumije dobro pisanje „N. G. L." Dakle s toga gledišta ne ima prigovora.

IV. Župnici i vjeroučitelji morali bi u važnijim prigodama, n. pr. prigodom Prve Sv. Pričesti i u Korizmi preporučiti

[1]) To je Uredništvo već počelo činiti, prije se nije moglo, jer zahvalnice nijesu stizale.

djeci, da se pretplate i da čitaju to glasilo. Svećenici, koji su općinski vijećnici, neka predlože, da se školskim knjižnicama odredi neznatna svota za nabavu dabrih časopisa za kat. mladež.

(Vrlo dobro! čovjek ne živi o samome kruhu, rekao je naš Spasitelj, mora se dakle pružiti narodu dobro i pošteno štivo, koje će ga oplemenjivati, izobražavati i buditi u njemu ljubav za krepošću. I stog je gledišta naš ljubitelj Marijin vrlo praktičan.... tako i valja!)

Župnici i u opće dušobrižnici morali bi narod upoznati sa Lurdom te mu u mjesecu Svibnju listopadu čitati nekoje odlomke iz lijepe Vaše knjige Lurd. Kod nas je to prvi pokušao kanonik L., i to takvim uspjehom, da je narod svaku njegovu riječ popratio s uzdahom, uzslikom i udivljenjem. Napokon moram reći: Narod kod nas slabo ili nikako na poznaje Lurd i njegova čudesa, premda čovjeka ništa nije tako kadro uvjeriti o istinitosti naše sv. Vjere, kao baš Lurdska čudesa.

4.) St. Kropek, gimnazijalac u Varaždinu, ovako odgovara na četiri pitanja I.) „N. G. L". mi se veoma dopada, a najmilije i najradije čitam članak: „Po kat. svijetu".

II. Svjetovao bih još, da uvrstite, ako Vam je moguće, razna čudesa, koja se zbivaju po zagovoru Majke Božje.

III. Glasnik je vaš doista pučki uregjivan i sve, što se u njemu čita, može svaki čovjek razumjeti.

IV. Da „N. G. L." prodre u svaku kat. kuću, potrebito je osim nastojanja sa strane Uredništva, da list bude uvijek tako lijepo uregiivan i sjajno ilustriran, neumorno nastojanje povjerenika, koji moraju biti Apoštoli dobre štampe.

5.) **Fra Grgo Odić iz Bosne,** žarki Djevičin ljubitelj i apoštol, veli izmegju ostaloga i ovo.... „N. G. L." jest po mome mnijenju od svih naših nabožnih listova najrazumljiviji, najbolji i najganutljiviji. Jezik je posvema pravilan i dosljedno prikladan za neuke i za izobražene slojeve.... Da Vam iskreno rečem, ja Vam ne bih znao reći, koji je broj ljepši, jer su svi dirljivi, krasni".

Ovim listom dovršujemo. Suvišno bi ih bilo sve objelodanjivati.

Pri svršetku upozorujemo ponovno naše čitatelje, da mogu počamši od 5 br. imati „N. G. L. za samih 30 novčića, te dovršujemo onim prorokovim riječima: **Ne nama, Gospode, ne nama, već Imenu Tvojemu neka je slava!**
